

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

www.rovdyr.org

Postboks 40 7701 Steinkjer

18.02.2008

Landbruks- og matdepartementet

Postboks 8007 Dep 0030 OSLO

Høring – Ny lov om dyrevelferd

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk vil i dette høringssvaret ta opp problemstillinger som gjelder forholdet mellom beitedyr og rovvilt.

Forslaget til ny lov om dyrevelferd er utarbeidet i et samarbeid mellom Landbruks- og matdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk mener bestemt at Miljøverndepartementet burde med i arbeidet i de deler av loven som gjelder forholdet mellom beitedyr og rovvilt.

Vi finner det ikke akseptabelt at lov om dyrevelferd skal legge grunnleggende rammebetingelser i form av nye og skjerpende regler for bruk av utmarksbeite uten at dette blir sett i nær forbindelse med de rammer som ligger til grunn for rovviltforvaltningen.

Utilstrekkelig bestandsregistrering, elendig effektivitet når det gjelder uttak av skadedyr og lisensjakt er forhold som gjør at forekomsten av rovvilt mange steder ligger over målene. Dagens forskrift for forvaltning av rovvilt er videre utformet slik at en gjennom fokus på minimum dokumenterte antall rovdyr til enhver tid risikerer at den faktiske bestanden av rovvilt ligger over de vedtatte mål.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk mener at miljøvernmyndighetene må ansvarliggjøres for de dyrevernmessige konsekvensene av rovviltforekomstene. Ekstra ansvar bør tillegges miljøvernmyndighetene for de dyrevernmessige konsekvensene av utilsiktet stor forekomst av rovvilt.

Men uansett vil det, med de bestandsmål som Stortinget har bestemt, være et kontinuerlig press på husdyr og tamrein på utmarksbeite. Hele Norge er beiteland for husdyr og tamrein og store forekomster av mobile rovdyr gjør det i praksis svært vanskelig med systematisk forebygging av rovdyrskade uten å rasere bruken av utmarksbeite.

Som vi viser i vedlagte kart (Vedlegg 1 og 2) er det helt urealistisk å tenke seg omfattende "prinsipielt skille" mellom beitedyr og rovvilt i Norge.

Lovverk og arbeid for redusert dyrelidelse hos husdyr og tamrein som skyldes store rovdyr krever et bevisst og konsekvent fokus på effektiv bestandsregulering og effektivt uttak av skadedyr. Dette vil i praksis være det viktigste og mest realistiske tiltaket. Dette må derfor gjenspeiles i ny lov om dyrevelferd.

Nærmere om ulike punkter

Høringsnotat, side 11

Om § 23. Tilsyn, stell og føring, første ledd:

Paragrafen sier m.a. "Dyreholder skal sikre at: c) dyr beskyttes mot skade, sykdom, parasitter, predatorer og andre farer".

I høringsnotatet forklares innholdet slik:

"Dyreeiers plikt til å beskytte husdyr og tamrein på beite mot rovvilt videreføres og presiseres. Det samme gjelder for tilsynsmyndighetenes adgang til å fatte vedtak om beiterestriksjoner grunnet rovvilt...." (s. 11).

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk mener at dette ikke er en videreføring og presisering, men derimot en innskjerping av lovverket på bekostning av dyreeiernes rettigheter. Dagens lovverk gir ikke tilsynsmyndighetene hjemmel til annet en kortvarig beiterestriksjoner ved akutt fare for skade forårsaket rovvilt. Dette er grundig behandlet i "Rendalsdommen" i Høyesterett 8. september 2006.

En videreføring og presisering av dagens ordning må bety at det er myndighetenes ansvar å legge til rette for at bruk av utmarksbeite skal kunne videreføres etter gjentatte vedtak om beiterestriksjoner.

Høringsnotat, side 42:

"Ut fra hensyn til dyrevelferd bør det ikke foregå fri utmarksbeiting i områder hvor det er viktig at store rovdyr som ulv og bjørn får vern.." (side 42)

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk reagerer sterkt på at man med et pennestrøk vil fjerne beiteretten i store deler av landet. For deler av Hedmark, Nord-Trøndelag og Nordland utgjør dette områder med betydelig utmarksressurser i form av beite. For eks. har Nordland fylke er yngleområde for bjørn i Indre Helgeland. (Se vedlegg 1) Her er det svært mange beitedyr i et område som av fagfolk er karakterisert som et av landets beste områder når det gjelder kvaliteten på utmarksbeitet.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er også sterkt kritisk fordi et lovverk som forbyr fritt utmarksbeite for å redusere dyrelidelse, ut fra dyrevernfaglige årsaker, i neste omgang vil legge et press på å utvide området for beiteforbud til jerve- og gaupeområdene, som har den største dyrelidelsen. (Se vedlegg 2) Da snakker vi om store deler av den norske fjellheimen med omfattende beitebruk.

Videre på samme side står det:

"Departementene mener at forvaltningsplanene for rovvilt og husdyr skal sikre et tilstrekkelig trygt beite, slik at man får et prinsipielt skille mellom beiteområder og rovviltområder, altså en geografisk differensiert forvaltning (sonering). "Rovviltforvaltningen må ved fastsettelse av rovviltområder og beiteområder skape forutsigbarhet for dyreholderne. Dette er i så måte et krevende forvaltningsområde som krever god samhandling og dialog mellom viltforvaltningen og dyrevelferdsmyndighetene" (s 42)

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk mener at dette vitner om et virkelighetsfjernt forhold til realitetene i norsk rovviltforvaltning. Uttrykket "et prinsipielt skille" mellom beiteområder og rovviltområde er en nykonstruksjon. Begrepet finnes ikke i dokumenter som ligger til grunn for rovviltforvaltningen. Geografisk differensiering er

ikke et entydig begrep, og geografisk differensiering brukes da også i praksis på ulike måter i de forskjellige forvaltningsregionene.

Som vedlagte kart viser (vedlegg 2) er det så store deler av landet som er prioriterte yngleområder for store rovdyr at det er umulig med et effektivt skille mellom beitedyr og store rovdyr uten en omfattende rasering av beitebruken.

Vedlegg 2 viser også at prioriterte yngleområder for store rovdyr fra Midt-Norge og nordover i stor grad faller sammen med tamreinområdene. Dette er nok et eksempel på at en realistisk holdning til lovverk og tiltak for redusert dyrelidelse først og fremst må ha fokus på bestandsregulering og effektivt uttak av store rovdyr. Dette forsterkes av at eventuelle tunge tiltak som skiller store rovdyr og husdyr på utmarksbeite etter all sannsynlighet vil forsterke presset mot tamrein som beiter i de samme områdene.

Høringsnotat, side 92 :

"Hensynet til beiteretten/-interessen, og den enkelte dyreeiers praktiske muligheter, kan ikke veie tyngre enn hensynet til at driften skal være dyrevelferdsmessig forsvarlig. Om nødvendig må det settes inne tunge tiltak som eksempelvis rovdysikre gjerder, flytting til andre beiteområder og sanking. (høringsnotatet s. 92).

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk mener at dette er å snu problemstillingen på hodet. Rovviltforekomst er ikke et premiss for beiting/husdyrhold. Stortinget har klart og tydelig sagt flere ganger at der skal finnes en balanse! Norsk vedtatt rovdyrforvaltning skal ikke bare bli naturlige rammevilkår for beitebrukerne, den er også rammevilkår for dyrevernmyndighetene. Vi finner det oppsiktsvekkende at høringsnotatet ikke tydeliggjør Stortinget og Regjeringens klare fokus på effektivt uttak av skadedyr, uavhengig av regionale og nasjonale bestandsmål.

Høringsnotat, side 53:

"Det legges til grunn at kompensasjonsordningen er bevilgningsstyrt" (s. 53).

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk finner det helt urimelig at eventuell kompensasjon ikke skal gjelde fra dag en i alle tilfeller og at ordningen skal være avhengig av at det er ledige midler igjen på budsjettet.

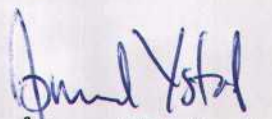
Konklusjon

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk ber om at myndighetene endrer forslaget til lov om dyrevelferd slik at lovforslaget legger til grunn at tiltak for å hindre dyrelidelse på grunn av rovdyrskade på husdyr og tamrein i utmarka skal ha hovedfokus på reduksjon av antall rovdyr. Både i form av regulær bestandsregulering og i form av effektivt uttak av skadedyr.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk mener at tilsynsmyndigheten ikke skal ha hjemmel til beitenekt uten at skadedyr som er årsaken til dyrelidelsen er forsøkt tatt ut.

Hilsen Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

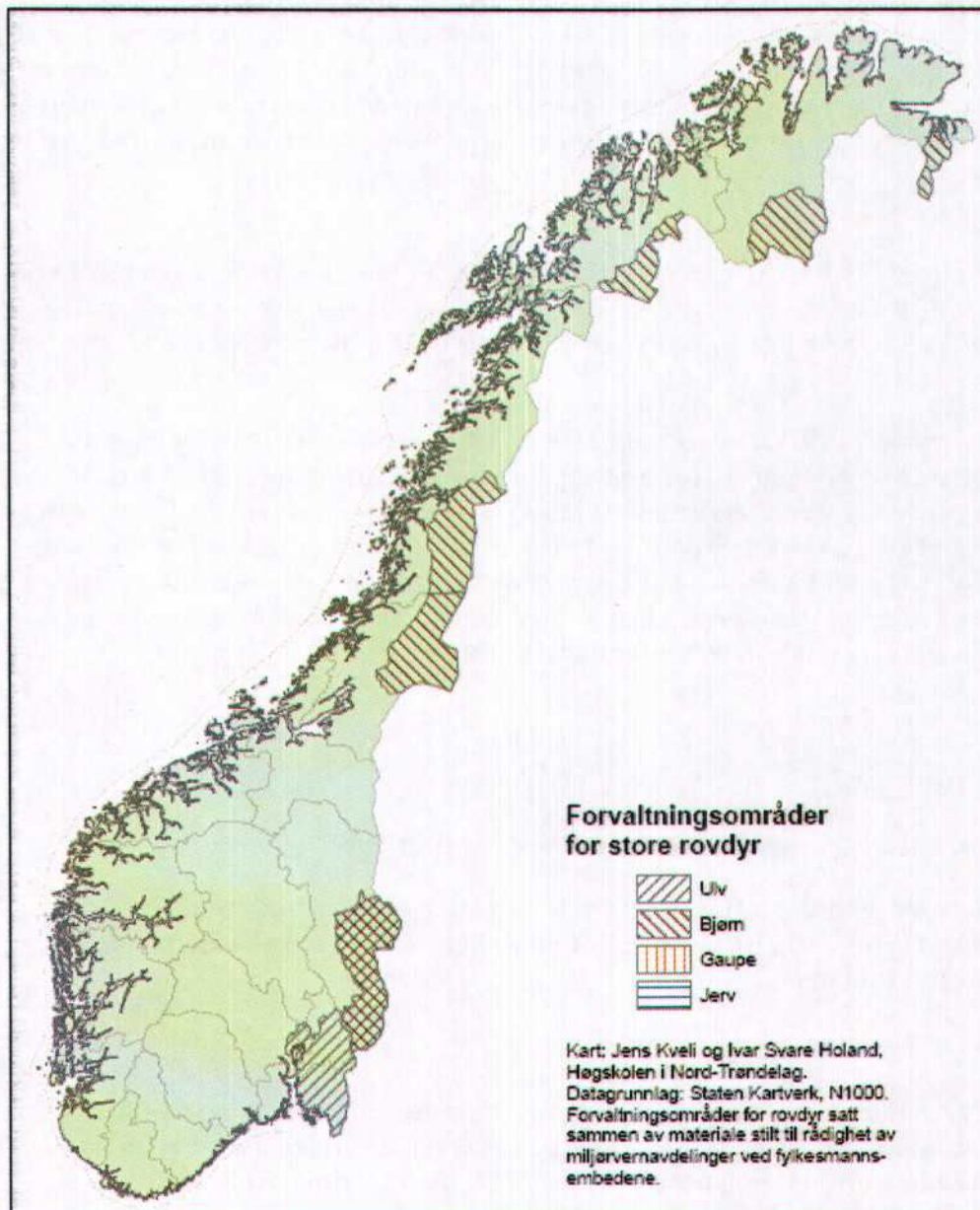
Nils Solberg /s/, fung. leder

Åsmund Ystad, sekr

Vedlegg:

1. Kart som viser prioriterte yngleområder for bjørn og ulv.
2. Kart som viser prioriterte yngleområder for bjørn, ulv, jerv og gaupe i Norge.

Vedlegg 1: Prioriterte yngleområder for bjørn og ulv i Norge

Vedlegg 2: Prioriterte yngleområder for ulv, bjørn, gaupe og jerv i Norge

